

Que visquis sense mi

Tot el que no he escrit perquè tu no haves de llegir-ho

Foto: Chiara Baldassarri (https://www.flickr.com/people/sullen_snowflakes/)

Que visquis sense mi significa només
que aquesta piga nova al plec més amagat del pit esquerre
me la conec només jo. Que no has sabut mai res
de la mamografia que no em van poder fer
perquè es va inundar el CAP una nit de tempesta.
Que devies sopar tranquil·lament mirant la tele
el vespre que la pluja
em va fer relliscar damunt la moto
a prop de casa teva.

Que visquis sense mi no és gaire cosa més:
tres accidents de trànsit sense danys remarcables
dues agonies lentes en un llit d'hospital
un naixement a casa
tardes de residència i *Sálvame de luxe*
bramant en una sala
amb olor de medicament
puré de verdures i truita a la francesa.
I una àvia sense esòfag
una mare sense sintaxi

innumerables bronquitis
i un bon grapat d'orgasmes sense sostre.

Que visquis sense mi no és gaire cosa més
que tres o quatre versos encertats
vinets al barri gòtic i uns quants dijous al Verdi
amb una noia belga que no em recordava a ningú
i aquell amor a la intempèrie
que em va deixar en herència
aquesta absurda malaltia de corrents d'aire.

Que visquis sense mi no és gaire cosa més
que tot el que no he escrit perquè tu no haves de llegir-ho.
I la certesa freda
indiferent a estones
que mai no ens vagarà de preguntar-nos
Què n'hem de fer, digues,
de tota aquesta vida que no ens hem existit?